

ΧΡΟΝΙΚΑ ΚΑΛΑΜΩΝ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Καλάμαι, 25 Μαΐου

Τὰ δημοτικά μας είναι σήνα κάτω τὸ σκυλὶ δὲ γνωρίζει τὸν ἀφέντη του. Θὰ ἔχωμεν ὑπψήφιους δημάρχους 12. Παρέδρους δὲ καὶ δημοτικούς συμβούλους δὲν εἰξεύρω πόσους.

Πολλὰ συμβαίνουν καὶ δικδίδονται, ἐξ ὅν σᾶς ἀναγράφω τὰ σπουδαιοτερα. ‘Ο Περρωτής, ἀφοῦ ἐγέλασε κατ’ ἐπικάλυψιν τοὺς Λύδους, Ψάλτην, Θ. Λυκουρέζον, Νικολόπουλον, ἀφοῦ ἀπετάθη — εἰχε τὴν πεποίθησιν ὅτι δὲν δέχονται — ποὺς τοὺς; Ἐφέσιον καὶ Ηγανταζόπουλον, ἀφοῦ τέλος ἀπέδειξεν ὅτι . . . ἔχει πολιτικὸν κεφάλην, ἀνέδειξε τέλος καὶ ὑποψήφιόν του — ἀν τὸν εύρητε ἐκτὸς τῶν Καλαμῶν Καλάμιοι! — ἀνέδειξε τὸν Δ. Σταματελάκην.

Μετὰ τὸν Περρωτὴν ὁ Τζάνες. Ἀφοῦ ἐπείσθη ὅτι ὁ Σπ. Ἐφέσιος δὲν βάζει κάλπην, διακηρύσσει ὅτι, ἀν δεχθῇ ὁ Ἐφέσιος, αὐτὸς παρατεῖται ὑπὲρ αὐτοῦ.

Μεταξὺ ἀμφοτέρων τούτων δεινὴ ἡναψεν ἔρις τοῦμέν Τζάνες ἀξιοῦντος τὴν ὑποστήριξιν τοῦ Περρωτοῦ, αὐτοῦ δὲ ἀρνούμένου ταύτην.

Ἐτερον. ‘Ο Τζάνες, ως διαδίδεται, παρατεῖται ὑπὲρ τοῦ Μπούτσου, λαμβάνων ἴδικήν του τὴν ἀστυγομίαν καὶ τὸ εἰσπρακτηρίκι. Εἴθε!

‘Ο κ. Δήμαρχός μας δὲ στέκει καλά ’ς τὰ πόδια του· ἔχει κάστει τὰ νερά του. Βλέπων ὅτι ἡ κοινὴ γνώμη ἐσχηματίζεται ὑπὲρ τοῦ Μπούτσου, ὅτις παρὰ τὴν ἄγορὰν ἰδία ἀπολαύει πλείστων συμπαθειῶν, ἔρριψεν ως μῆλον τῆς ἔριδος τὴν ὑποψήφιότητα τοῦ γυναικαδέλφου του Σπυροῦ. Ἐφέσιον. Τὸ τερτίπιον του δικιάς τοῦτο ἔκαμε γράσκο, διότι καὶ ὁ κόσμος ἐνότητε τὸ τέχνασμα καὶ ὁ Ἐφέσιος, ως τίμιος ἀνθρωπος, τοῦ ἔκοψε τὸ βῆχα μὲ μίαν δριστικὴν ἄρνησιν.

“Αλλη διάδοσις, σπουδαιοτάτη αὕτη, καὶ δι’ αὐτὸν ὑπὸ

‘Ενεδύθη, προσεκάλεσε τὸν ὑπηρέτην, διέταξε νὰ τῷ φέρωσιν καφέν μὲ γάλα, ἔγευμάτισεν δρῦδες ἔμπροσθεν τοῦ παραθυροφύλλου, παρατηρῶν ἐν τῇ δόθῃ, ἐπειτα ἔλαβε τὴν ράβδον του καὶ ἔξηλθε.

Μετέβη πάραυτα εἰς τὴν προκυμαίαν, δῶν τὰ πάντα ἥσαν εἰς κίνησιν, ως καὶ τὰ κατ’ εὐθυγραμμίαν παρατεταγμένα πλοια. Ἐξεφορτοῦντο μεγάλα κιβώτια, μεγάλα δέματα βάμβακος, ζαχαροκάλαμοι, ζύλα τῶν νήσων, καστίτερος, χαλκὸς κτλ. Λί άμαξαι μετέφερον ταῦτα ποιοῦσαι ἐπὶ τοῦ λιθοστρώτου μέγαν κρότον.

‘Εν τῷ μέτωπῳ τῆς κινήσεως ταύτης τοῦ πλήθους τῶν ἐργαζομένων ἀνθρώπων, τοῦ θορύβου, τὰ ὅποια ἐδείκνυντο τὴν ζωρότητα καὶ τὸν πλούτον τῆς ἱγχυρᾶς ναυτικῆς πόλεως, ὁ Βαρόνος ἔζητει ἀνθρωπόν τινα, κατὰ προτίμησιν ναύτην, μεθ’ οὗ νὰ δυνηθῇ νὰ συνάψῃ συνδιάλεξιν.

Μετὰ μίαν στιγμὴν παρετήρησε γηραιὸν ναύτην, ὅστις ἐμάσσει μελαγχολικῶς τὸν καπνὸν του, καθήμενος ἐπάνω σὲ σχοινία, φαινόμενος ὅτι ἐπετήρει τὴν ἐργασίαν τοῦ καθαρίσματος πλοίου τριστίου.

— Τί ώραίσι, τί κομψὸν αὔτὸν τὸ πλοῖον, κύριε; εἶπεν ὁ Βαρόνος ἐπερωτῶν τὸν ναύτην.

Οὗτος παρατηρήσας τὸν ἐρωτῶντα αὐτὸν ἄγγωστον ἐμειδίασε.

— Ναί, δὲν είναι ἀσχημό, ἀπόντησε περιστρέφων δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ἐν τῷ στόματι τὸν καπνὸν, εἰν’ ἔλαφρὸ, ’σα

πᾶσαν ἐπιφύλαξιν μεταδομένη, εἰναι ὅτι κάπιοις ἄγιος εὐκλεής ἔλαβε 5 — 6 χιλιάδες δραχμῶν καὶ ἀντ’ αὐτῶν ὑπερσχέθη τὴν ὑποστήριξιν του τῷ Πέτρῳ καὶ κάτι ἄλλα ἀκόμη . . . Ἐγὼ δικαίως, νὰ σᾶς εἶπω τὴν ἀλήθειαν, δὲν πιστεύω τίποτε ἀπ’ αὐτά.

•Αγύρευτος

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαδᾶ

Λονδίνον, 15 Ιουνίου. ‘Η Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων ἀπεδέκατο δριστικῶς τὸ νομοσχέδιον, δι’ οὗ χορηγοῦνται συντάξεις τῷ ναυάρχῳ Σεϋμουρ καὶ τῷ στρατηγῷ Ούολσελέυ.

Βεργικάμ, 15 Ιουνίου. ‘Ο κ. Μπράϊτ, ἐν τιν λόγῳ αὐτοῦ ἐξέφρασε τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας κατασκευὴ δευτέρας διώρυχος εἰς Σουεζ Ὁλ ἐπέφερεν ἔντασιν εἰς τὰς μετά τῆς Γαλλίας σχέσεις τῆς Ἀγγλίας. Προσέθετο δὲ ὅτι είναι εύκολον νὰ κανονισθῇ φιλικῶς τὸ Κάτημα, ἀρκεῖ μόνον τὸ ἀγγλικὸν ἔθνος νὰ τηρήσῃ τὴν ψυχραμίαν αὐτοῦ.

Παρέστος, αὐθημερόν. ‘Ελληνικόν δάνειον 425. Γαλλικὴ ράντα (rente) 108,30. Τουρκικὸν δάνειον 11,25. Ήνοποιημένον αἰγυπτιακόν 368,..... Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνο 25,30.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

‘Η περίπολος τοῦ ΣΙ’ τμήματος συνήντησε τὴν 2 1)2 ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον παρὰ τὸ Μεταξουργεῖον χωρικόν την προερχόμενον ἐκ Χαλκίδος Ιωάν. Σταματίου φέροντα ἐπὶ τῶν χειρῶν του μικρὰν αἴγα. Ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τῆς περιπόλου ἀπόντησεν ὅτι τὴν εὑρεν ὠδηγήθη εἰς τὸ τμῆμα ἀπεδείχθη ὅτι αὐτὸς ἔκλεψε δύο ἀμνάδας ἀνηκούσας εἰς τινα πολίτην κατοικοῦντα εἰς Κασίδα.

φεῖδι: φεύγει μὲ καλὸ ἀνεμο· ἀλλὰ ἄμα ἔλθῃ μπόρα, πάνε νὰ ἰδῃς· πηδᾷ, χορεύει, δὲν στέκει πλέον. Διὰ τὰ κοντὰ μέρη ναι, διὰ μακρὺ δρόμο ὄχι.

— Εἰς ποιὸν ἀνήκει τὸ πλοῖον τοῦτο;

— Εἰς τὸν κ. Δεπρέζ.

— ΤΑ! εἰς τὸν κ. Δεπρέζ τὸν ἐφοπλιστὴν τοῦ «Ατρομήτου»;

— Ναί, ὁ «Ατρομήτος» ἦτον ἴδικός του. Εἰσθε ἀπὸ τὴν Χάδρην, κύριε;

— Οχι, είμαι ἀπὸ τὸ Παρίσι.

— Καὶ τί λέγουν σ’ τὸ Παρίσι γιὰ τὸν «Ατρομήτον»;

— Τὸ δονομά του ἀκούεται παντοῦ εἰς δῆλην τὴν Γαλλίαν, γενναῖε μου, εἰς δῆλον τὸν κόσμον.

— ΤΑ!

— Η διήγησις τοῦ ναυαγίου τοῦ «Ατρομήτου», ὅπως ἐγένετο ὑπὸ τῶν δύο γενναίων ναυτῶν τοῦ πληρώματος, διαφυγόντων τὸν θάνατον, κατεχωρίσθη ἥδη εἰς δῆλας τὰς ἐφημεριδας.

— Αλήθεια, εἶπεν ὁ ναύτης, τοῦ δοποίου οἱ δύοθλημοὶ ἐφάγησαν ἐξαπτόμενοι. Λπὸ τῇς ἐφημερίδες λοιπὸν ἐμάθετε τὴν καταστροφὴν τοῦ δυστυχοῦς «Ατρομήτου»;

— Μάλιστα.

— Εγώ, κύριε, δὲν ἔξεύρω ν’ ἀναγνῶσω, ὑπέλασθεν ὁ ναύτης ὑψῶν τὴν κεφαλὴν, καὶ δικαίως ξεύρω καλλίτερα τί ἔγινε μέσα σ’ τὸν «Ατρομήτον» πρὶν νάλθῃ καταστροφή.